Η ελεημοσύνη εξαφανίζει τον θάνατο! (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Νοεμβρίου, 2013

Είναι τόσο μεγάλη η δύναμή της, ώστε όχι μόνο να καθαρίζει αμαρτήματα, αλλά να εξαφανίζει και τον ίδιο το θάνατο. Και θα σας πω με ποιο τρόπο. Και ποιος, ισχυρίζεται κάποιος, δίνοντας ελεημοσύνη, έγινε ανώτερος από τον θάνατο; Μην ανησυχείς, αγαπητέ. Αλλά, μάθε από τα ίδια τα πράγματα, ότι η δύναμη της ελεημοσύνης, κατέλυσε και την τυραννία του θανάτου.

Υπήρχε κάποια γυναίκα, με το όνομα Ταβιθά, που ερμηνεύεται Δορκάς (Πράξ. 9, 36-43). Αυτή καθημερινό έργο είχε να συγκεντρώνει για τον εαυτό της τον πνευματικό πλούτο από την ελεημοσύνη. Και έντυνε, τις χήρες, και τους έδινε και όλη την άλλη περιουσία της. Συνέβη όμως να αρρωστήσει και να πεθάνει.

Πρόσεχε, όμως, αγαπητέ, ότι, οι γυναίκες εκείνες, που είχαν βοηθηθεί και είχαν ντυθεί από αυτήν, στην κατάλληλη περίπτωση αμείβουν εκείνη, που τις ευεργέτησε. Αφού πλησίασαν τον απόστολο Πέτρο, λέει η Γραφή, έδειχναν τα ενδύματα και όσα έκανε η Δορκάς, όταν ήταν μαζί τους. Και ζητούσαν την τροφό τους και ίσως να έχυναν και δάκρυα και έκαναν τον απόστολο να τις λυπηθεί πολύ.

Τί έκανε, λοιπόν, ο μακάριος Πέτρος; «Αφού γονάτισε, προσευχήθηκε και αφού στράφηκε στο σώμα, είπε· Ταβιθά, σήκω πάνω. Αυτή άνοιξε τα μάτια της και όταν είδε τον Πέτρο σηκώθηκε. Ο Πέτρος της έδωσε το χέρι του και τη σήκωσε πάνω και φώναξε τους χριστιανούς και τις χήρες και την παρουσίασε ζωντανή» (Πράξ. 9, 40-41).

Είδες τη δύναμη του αποστόλου, ή μάλλον του Κυρίου που ενεργεί μέσω αυτού; Είδες πόση αμοιβή δέχθηκε για τα καλά της έργα ακόμη και σ’ αυτή τη ζωή; Διότι, πες μου, τί μεγάλο έδωσε αυτή στις χήρες, όσο μεγάλο πράγμα της χάρισαν αυτές; Τους πρόσφερε ενδύματα και τροφές, αλλ’ αυτές την επανέφεραν στη ζωή και βοήθησαν ώστε να απαλλαγεί και από τον θάνατο. Ή μάλλον, όχι αυτές, αλλ’ ο Φιλάνθρωπος

Κύριός μας, λόγω των υπηρεσιών που τους πρόσφερε.

Είδατε, αγαπητοί μου, τη δύναμη του φαρμάκου; Αυτό ας ετοιμάσουμε όλοι για τον εαυτό μας, διότι, αν και είναι τόσο δυνατό, δεν είναι και πολύ ακριβό, αλλά πολύ φθηνό· και ούτε χρειάζονται και πολλά έξοδα. Διότι το μέγεθος της ελεημοσύνης δεν κρίνεται από το πλήθος των χρημάτων, αλλ' από την προθυμία αυτών που δίνουν ελεημοσύνη. Γι' αυτό και εκείνος, που έδωσε ένα ποτήρι κρύο νερό έγινε δεκτός· για να μάθουμε ότι ο Κύριος των πάντων ζητεί από όλους την καλή διάθεση. Συμβαίνει πολλές φορές να κάνει κάποιος πολλή μεγάλη ελεημοσύνη, αν και έχει λίγα· και αυτό γίνεται όταν η πρόθεση είναι δυνατή. Και το αντίθετο, πάλι, μπορεί να συμβεί ενώ, δηλαδή, κάποιος έχει πολλά, να φανεί ότι έχει λιγότερα από αυτούς, που έχουν λίγα, λόγω της μικροπρέπειας του χαρακτήρα του.

Ας μοιράζουμε, λοιπόν, γενναιόδωρα, σε όσους έχουν ανάγκη, τα αγαθά που μας χάρισε ο Κύριος. Και αυτά που μας τα έχει δώσει, πάλι ας του τα προσφέρουμε, ώστε να γίνουν πάλι δικά μας, αυξημένα κατά πολύ. Διότι τόση μεγάλη είναι η φιλοτιμία του Κυρίου, ώστε αν και δέχεται από αυτά, που έδωσε, δε νομίζει ότι δέχεται τα ίδια, αλλά υπόσχεται ότι θα μας τα αποδώσει με μεγαλύτερη γενναιοδωρία. Μόνο, αν εμείς θελήσουμε να επιδείξουμε τα δικά μας, να τα δίνουμε, δηλαδή, στους φτωχούς, σαν να τα τοποθετούμε στο χέρι του Θεού, έχοντας υπόψη, ότι εκείνα που θα δεχθεί εκείνο το χέρι, δεν θα μας τα ανταποδώσει μόνον αυτά, αλλά θα μας τα χαρίσει εκατό φορές περισσότερα, δείχνοντας έτσι με όλα αυτά την καλοσύνη του.

Και γιατί τα πολλαπλασιάζει πάλι αυτά; Το χέρι εκείνο δεν δίνει μόνον αυτά, αλλά μαζί με αυτά μας χαρίζει και τη βασιλεία των ουρανών και μας ανακηρύσσει και μας στεφανώνει και μας δωρίζει τα αναρίθμητα αγαθά, εάν θελήσουμε να προσφέρουμε κάτι από αυτά που μας έχουν δοθεί από τον ίδιο.

Μήπως, δηλαδή, μας ζητεί κάτι το βαρύ και το δύσκολο; Όσα από τα αναγκαία μας περισσεύουν, αυτά θέλει να μας τα κάνει απαραίτητα· και εκείνα που βρίσκονται στο θησαυροφυλάκιο άσκοπα και μάταια, επιθυμεί να μοιρασθούν, όπως πρέπει, από εμάς τους ίδιους, ώστε και από εδώ να πάρει αφορμή για να μας στεφανώσει με επισημότητα. Διότι σπεύδει και βιάζεται και φροντίζει και τα κάνει όλα, ώστε να γίνουμε άξιοι όσων μας υποσχέθηκε.

Παρακαλώ, λοιπόν, ας μη στερήσουμε

τους εαυτούς μας από τόσο μεγάλα αγαθά... Πρέπει να μοιράζουμε αυτά, που έχουν αποταμιευθεί χωρίς σκοπό, για την διατροφή των φτωχών· σ' αυτό ποτέ δεν πρόκειται να πέσουμε έξω από το σκοπό μας, ούτε να φοβηθούμε την αποτυχία, που συμβαίνει στη γη. Διότι λέγει: «Εσκόρπισε, έδωσε στους φτωχούς». Άκουσε, όμως, και τη συνέχεια: «Και η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα του αιώνος» (Ψαλμ. 111, 9).

Ω! θαυμάσιος σκορπισμός! Σε σύντομο χρονικό διάστημα έκανε τη διανομή και η αγάπη του μένει στον διαρκή αιώνα. Τί ευτυχέστερο θα μπορούσε να υπάρξει από αυτό;

Γι' αυτό, παρακαλώ, ας κερδίσουμε την αγάπη του Θεού με την ελεημοσύνη, για ν' αξίζει να λέγεται και για μας αυτό, ότι, δηλαδή, εσκόρπισαν, έδωσαν στους φτωχούς, η αγάπη τους, όμως, μένει στον αιώνα του αιώνος. Επειδή, δηλαδή, είπε, εσκόρπισε, έδωσε, για να μη νομίσεις ότι, όσα σκορπίσθηκαν, χάθηκαν, γι' αυτό αμέσως πρόσθεσε, "Η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα του αιώνος". Η δικαιοσύνη εκείνων, που μοιράσθηκαν, μένει άφθαρτη, παρατείνεται αιώνια, και δεν τελειώνει ποτέ.

(Αγ. Ι. Χρυσοστόμου, Εις την Γένεσιν, ΝΕ΄ ΕΠΕ 4, 394-404)

(Πηγή ηλ. κειμένου: pemptousia.gr)